

Øll, sum eru við í myndlista-kappingini, eru vinnarar!

Tað var 35 ára gamli, Magni Mikkelsen av Toftum, sum streyk avstað við heiðrinum sum ársins mynd-listafólk millum tey menningartarnaðu - og við kekkinum uppá 3.000 krónur. 104 myndir, sum 42 fólk málaðu og teknaðu, vóru at velja ímillum hjá dómsnevndini

MENNINGARTARNAD

Orð og myndir: Vilmund Jacobsen

Seinnapartin hósdagin skipaði Javni saman við Runavíkar kommunu fyrri hugnaløtu í Runavíkar skúla. Á hesi løtu skuldi avdúkast, hvør er útnevndur at verða ársins myndlistafólk ár 2002 millum fólk við menningartarni.

Fyrr í ár bjóðaði Javni menningartarnaðum at verða við í hesi kapping, og tá ið saman um kom, høvdu 42 fólk sent 104 málningar og myndir inn.

Tey, ið skuldu velja bestu myndina burtur úr allari rúgvuni, vóru listafólkini, Amariel Norðoy, Astrid Andreasen og Sigrun Gunnarsdóttir Niclasen.

Pláss fyrri øllum

Nógv fólk vóru møtt á hugnaløtuni, har høvið eisini var at síggja myndirnar, ið tey menningartarnaðu hava latið til kappingina.

Systrarnar, Anja og Charlotta Hentze, høvdu syrgt fyrri, at fólk finga kaffi, kókur og karamellur.

Tað var býrádsformaðurin í Runavíkar kommunu, Rodmundur Nielsen, sum beyð vælkomin.

Hann takkaði Javna fyrri tað stóra arbeiðið, ið felagið hevur gjørt og framvegis ger.

- Her skal vera pláss fyrri okkum øllum, og tí er tað gleðiligt, at vit hava eitt felag, sum so ágrýtið hevur stuðlað uppundir tey mál, sum eru framd til bata fyrri tey menningartarnaðu.

Vegna kommununa, handaði býrádsformaðurin nálir til allar starvsnevndarlimir felagsins.

Rodmundur Nielsen bjóðaði øllum at vera hjartaliga vælkominn og segði, at fólk høvdu kvøldið fyrri sær í Runavíkar skúla.

At enda ynskti hann øllum eini gleðilig jól.

Gávurík fólk

Óli Wolles, sum er í økisnevndarlimum hjá Javna í Eysturoy, segði, at ætlanin

hjá felagnum var at hava hugnaløtuna, 3. desember, sum er alheims dagur teirra brekaðu, men av serligum orsøkum bar ikki til at hava løtuna tá.

- Hetta er dagurin, sum heimssamfelagið hevur kosið til serliga at hugsa um og leggja dent á viðurskiptini hjá teimum, sum hava eitt hvørt brek at dragast við. Tað, at dagurin er í dag, ger ikki løtuna ella málið minni umráðandi.

Óli segði, at í grundini eiga vit hvønn dag í árinum at hugsa um og leggja dent á umstøðurnar hjá okkara medmenniskjum, sum hava eitt hvørt menningartarn ella brek. Hesi fólk, sum vit kanska halda ikki hava fingið somu gávur í lívinum sum flestu onnur, hava kortini góðar gávur; tað síggja vit, tá ið vit hyggjauttan um okkum. At hetta eru fólk við listagávum, gongur sjón fyrri søgn.

- Nú sigur onkur kanska, at tað er ikki rættiliga Ingálvur ella Mikines, vit síggja. Nei, tað kann vera. Men tað ger heldur einki, tí marknaðurin er líkasum mettaður við einum Ingálvi, einum Mikines, einum Amariel Norðoy, einari Sigrun Gunnarsdóttir ella einari Astrid Andreasen. Tí, list er júst evnini til at skapa - ikki bara at kopiera. Og tað er ólíka betur at vera

Her síggja vit Magna Mikkelsen, ársins myndlistafólk ár 2002, við kekkinum uppá 3.000 krónur

ein góður originalur enn eitt vánaligt kopi.

Øll vinnarar

Óli visti til fræga vísusangaran og nú sálarfrøðingin, Kára P, sum tekur til í Ringulrímu, at "annarhvør er øðrvísi, líka sum øll onnur".

- Tibetur eru vit øll ymisk, og soleiðis eiga vit eisini at vera - og tora at vera. At okkara menningartarnaðu eisini eru gávurík, er einki at taka seg aftur í.

Tey skulu, sum onnur, haldast til og eggjast til uppgávuna. Tað var henda hugsan, sum fekk Javna fyrr í ár at skriva út kapping um ársins myndlistafólk.

Óli segði, at tá ið kappingar verða útskrivaðar um ársins eitt ella annað, er freistandi at halda, at tað er bara ein vinnari - og hini hava tapt.

- Men soleiðis er tað ikki. Gamaní fær bara ein heiðurin at kallast ársins myndlistafólk 2002. Men tá ið vit hyggja at myndunum

uttan um okkum, síggja vit, at her eru nógvir vinnarar - bara vinnarar. Hvør einasti hevur vunnið á forðingum, bæði innan í sær sjálvum oguttanifrá. Øll hava vunnið sær virðing við sínum myndum og vist okkum á, at skapanargleði og livsvirði ikki eru avmarkað av arbeiðsføri hins einstaka, men spretta og blóma, tá ið samfelag og umhvørvi geva gróðrarbotn. Tí kunnu vit fegin - og errin - hyggjauttan um okkum og síggja, at tað gror um gangandi fót.

Myndirnar hjá teimum menningartarnaðu, sum vóru við í kappingini, vóru ikki til sølu á hugnaløtuni í Runavík, tí fleiri av teimum verða við á eini framsýning, sum verður í Danmark.

Uttan tykkum, eingin kapping

Óli takkaði Runavíkar býráði fyrri heiðurin, sum sýndur er tiltakinum og fyrri beinasemi. Hann takkaði teimum, sum høvdu hongt myndirnar upp fyrri Javna og systrunum, Anju og Charlottu Hentze, fyrri kaffi. Hann takkaði musikkskúlanum fyrri tónleik og teimum trimum navnfraumu listafólkunum fyrri at hava sitið í dómsnevndini við tí torføru uppgávu at velja ímillum myndirnar í kappingini um

Anja og Charlotta Hentze syrgdu fyrri, at fólk finga kaffi, kókur og karamellur.

at gerast ársins myndlistafólk.

At enda - men ikki minst - ynskti hann at takka øllum teimum, sum hava latið myndirnar til framsýningina.

- Uttan tykkum, var eingin kapping og eingin framsýning, segði Óli Wolles at enda.

Magni vinnari

Tað var Jórunn Dánjalsdóttir, listakvinna, sum eisini er í økisnevndini hjá Javna í Suðurstreymi, ið avdúkaði, hvør hepnir vinnari er.

Hon helt tað vera ógvuliga áhugavert at síggja, hvussu nógvar myndir eru sendar inn til kappingina.

- Javni setti eina nevnd við trimum professionellum listafólkum, sum skuldu gera av, hvør eigur heiðurin sum ársins myndlistafólk og harvið hevur uppiborið virðisløsinu uppá 3.000 krónur.

Øll, sum vóru við í kappingini, finga skreytblað frá Javna sum áminning um, at tey hava luttkið.

Jórun las nøvnini upp, eitt og eitt og øll, sum vóru til staðar, komu fram og tóku ímóti skreytblaðnum.

Síðan avdúkaði hon, at Magni Mikkelsen av Toftum, sum býr í Runavík og arbeiðir á Stiggi, er útnevndur til ársins myndlistafólk ár 2002. Jórun

Jórunn Dánjalsdóttir vísir málningin hjá Magna Mikkelsen, sum dómsnevndin hevði avgjört var tann besti

hugnaløtuni vóru foreldrin, Jona og Jónsvein Mikkelsen og bróðirinn, Per.

Tey vóru sum vera man errin av soninum, sum hevur fingist við at tekna, siðan hann var litil smádrongur.

Goymdar gávur

Jórunn segði, at innan myndlistaøkið er hendur stórus áhugi fyrri at fremja framgongd og at stimbra

fólk við serligum tørvi. Áhugin er øktur at fáa hesi fólk meira fram í ljósið við teirra spennandi list, bæði myndlist, tónleikalist og aðrari list.

- Úti í heimi eru nógvir skúlar, sum vilja stimbra hesi fólk at gerast betur til at útrykkja síni listarligu evnir. Eg ivist ikki eina løtu í, at vit eru júst komin í gongd her heima í Føroyum.

Hon helt, at vit kunnu

samanbera hetta við oljuvinnuna.

- Eg hoyrði í Útvarpinum, at teir hava trupuleikar við at koma ígjøgnum basaltlagið fyrri at finna olju, men tá ið teir

hava funnið út av, hvussu sleppast kann undir basaltið, liggur eitt tað mest áhugaverda oljuøkið í heiminum goymt her í Føroyum. Soleiðis síggi eg eisini møguleikarnar við teimum evnaveiku og

listini. Hesi fólk goyma dygdir, sum koma undan kavi, tá ið tey verða stimbrað til tess - við at gera tey meira dugnalig og meðvitað. Koma vit aftur um hesi fólk, finna vit eitt sera spennandi øki við goymdum gávum, sum kunnu koma okkum øllum til góðar, segði Jórunn Dánjalsdóttir.

Ein errin familja; Jona, Per, Magni og Jónsvein Mikkelsen

Starvsnevndarlimir og økisnevndarlimir í Javna, fv. Jórunn Dánjalsdóttir, Diana í Puntabyrgi, Turid Jacobsen, Óli Wolles og Eiríkur Dam

Hon var ófør við tangentarnar